

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 440389992
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:440389992.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci žalobcu: KÚPELE SLIAČ, a.s., so sídlom Sliač, IČO: 31 642 438, zastúpené JUDr. Monikou Maršálekovou, advokátkou so sídlom Vikanová, Matušková 49, proti žalovanému: H. Y. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., M. X. 1, t.č. X. B., J. XX, zastúpený JUDr. Ervínom Erdélyim, advokátom so sídlom Nové Zámky, P. Blahu 7/A, o vydanie hnuteľných vecí, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 03. decembra 2013 č.k. 9C/41/2003 - 374, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdzuje.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením návrh žalovaného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanovením § 109 ods. 1 písm. b) OSP a zisteným skutkovým stavom. Uviedol, že žalovaný podaním zo dňa 29.10.2013 navrhol prerušiť konanie až do právoplatného rozhodnutia veci vedenej na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 7C/210/2013, v ktorom konaní sa žalovaný v postavení žalobcu voči žalobcovi v postavení žalovaného domáha určenia, že zvolanie valného zhromaždenia spoločnosti Kúpele Sliač a Kováčová a.s., so sídlom v Sliači v júli v roku 2006 sa uskutočnilo v rozpore so zákonom a všetky právne úkony na ňom prijaté sú neplatné. Súd prvého stupňa poukázal na to, že predmetom tohto konania, ktoré žalovaný navrhuje prerušiť, je povinnosť žalovaného ako fyzickej osoby vydať žalobcovi hnuteľnú vec krídlo WEINBACH (klavír) výrobné č. 232006 z dôvodu, že žalovaný má vec v držbe bez právneho dôvodu a odmieta ju vydať žalobcovi ako vlastníkovi. V danom prípade aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní a vo vzťahu k štatutárnym zástupcom spoločnosti, ktorých legitímáciu žalovaný namieta, mal súd prvého stupňa za preukázanú s poukazom na ust. § 27 Obchodného zákonníka výpisom z obchodného registra, z ktorého nepochybne vyplýva, že žalobca má procesné postavenie žalobcu a osoby, ktoré podpisovali plnú moc advokátovi na podanie návrhu, sú oprávnené konať za spoločnosť. Navyše, ak by súd návrhu žalovaného na prerušenie konania vyhovel, došlo by k zbytočným priesťahom v tomto súdnom konaní, ktoré už bolo dlhodobo prerušené kvôli inému konaniu vedenému na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 45Cb/56/99, práve pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu, ktoré konanie bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 45Cb/56/99-1651 zo dňa 14.05.2012 zastavené, právoplatné dňa 19.06.2012. Vzhľadom na to, že aktívna legitímácia žalobcu v žiadnom prípade ohrozená nie je, naopak je právne preukázaná, súd prvého stupňa návrh na prerušenie konanie ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, pretože v tomto konaní nie je oprávnený riešiť, či spoločnosť Kúpele Sliač, a.s. je vôbec spôsobilá nadobudnúť práva a povinnosti podľa platného poriadku Slovenskej republiky, vzhľadom na to, že vznikla v rozpore so zákonom. Dodal, že ak by Okresný súd Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/210/2013 vyslovil neplatnosť zvolania valného zhromaždenia a všetkých právnych úkonov z neho vyplývajúcich, jediným aktívne legitimovaným vlastníkom, ktorý by

sa mohol domáhať ochrany svojho práva na súde vo forme vydania hnutelných vecí by bola spoločnosť Kúpele Sliač a Kováčová, a.s., ktorý subjekt už v súčasnosti neexistuje.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania v zmysle § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a preto uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa v prejednávanej veci žalobou zo dňa 05.02.2002 domáhal voči žalovanému vydania hnutelných vecí - krídla WEINBACH (klavír), výrobné číslo 23200, televízora COLOR 346 a gramofónu. Návrh odôvodnil tým, že je vlastníkom predmetných hnutelných vecí, pričom žalovaný v čase, keď bol riaditeľom žalobcu a súčasne aj predsedom predstavenstva tejto spoločnosti, si predmetné hnutelné veci odniesol a dodnes ich užíva pre svoje vlastné potreby. Žalovaný prevzatie hnutelných vecí potvrdil dňa 22.11.1999 na inventárnom liste Inventár KL PALACE. Žalovaný napriek výzve žalobcu o vrátenie vecí, ich odmietol vrátiť. Zo spisu ďalej vyplýva, že žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe vo veci samej tvrdil, že veci, ktoré žiada žalobca vydať tvoria inventár služobného bytu, ktorý užíva a poprel, že by bol vyzvaný na ich vrátenie. Namietal, že tento návrh podali za žalobcu osoby, ktoré nie sú štatutárnymi orgánmi tejto spoločnosti a preto žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby o vydanie vecí. Pretože sa stále považuje za legitímneho predsedu predstavenstva a generálneho riaditeľa žalobcu, má právo uvedené veci užívať a podanie žaloby považuje za akt pomsty a šikanovania zo strany súčasného vedenia spoločnosti. Zároveň žiadal prerušiť konanie o vydanie vecí až do právoplatného skončenia konania, v ktorom sa rieši otázka legitimacy štatutárných orgánov spoločnosti, čo má význam pre toto konanie pri posúdení aktívnej legitimácie žalobcu na podanie žaloby o vydanie vecí.

Tomuto návrhu žalovaného o prerušenie konania súd vyhovel a uznesením č. k. 9C/41/2003-71 zo dňa 07. 05. 2003, právoplatným dňa 30.05.2003, toto konanie o vydanie hnutelných vecí prerušil až do právoplatného skončenia veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 45 Cb 56/1999 (išlo o spor, ktorého účastníkmi boli iné subjekty ako prerušeného konania a týkal sa určenia neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy o prevode akcií). Následne uznesením č.k. 9C/41/2003-229 zo dňa 09. 12.2009 súd prvého stupňa konanie v časti o vydanie gramofónu, zapísaného na inventárnej karte č. 28/2 a televízora značky COLOR 346, zapísané na inventárnej karte č. 753/39 pre čiastočné späťvzatie žaloby zastavil. V časti týkajúcej sa vydania klavíra bolo konanie stále prerušené. Z oznámenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.05.2013 (č. l. 327 spisu) súd zistil, že konanie vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 45Cb 56/1999, pre ktoré bolo konanie o vydanie vecí prerušené, je právoplatne skončené, a to uznesením zo dňa 14.5.2012 č. k. 45Cb/56/1999-1651, právoplatným 19.6.2012, ktorým bolo konanie zastavené. Pretože odpadol dôvod prerušenia konania, súd pokračoval v tomto konaní.

Následne písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.10.2013 (č. l. 360 spisu) žalovaný navrhol opätovne prerušiť toto konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP z dôvodu, že na Okresnom súde Zvolen podal dňa 23.10.2013 návrh voči spoločnosti Kúpele Sliač, a.s., so sídlom Sliač, IČO: 31 642 438 o určenia, že zvolanie valného zhromaždenia spoločnosti Kúpele Sliač a Kováčová a.s., so sídlom v Sliači a jeho uskutočnenie v júli v roku 2006 sa uskutočnilo v rozpore so zákonom a všetky právne úkony na ňom prijaté sú neplatné. Na základe podaného návrhu je podľa žalovaného spochybnené procesné postavenie žalobcu a jeho aktívna legitimácia v tomto konaní, pretože žalobca vznikol spôsobom, ktorý sa prieči zákonu a obchádza ho. Dodal, že ak súd vyhovie návrhu na vyslovenie absolútnej neplatnosti zvolania a uskutočnenia valného zhromaždenia a naň nadväzujúcich právnych úkonov, žalobca stratí aktívnu legitimáciu aj v tomto konaní.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) veta prvá OSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Ustanovenie § 109 ods. 1 OSP upravuje prípady, keď je súd povinný konanie prerušiť (obligatórne prerušenie konania). V konaní tak nepokračuje až do odpadnutia prekážky brániacej riadnemu pokračovaniu v konaní. Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP je súd povinný konanie prerušiť, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť, a to ani ako otázku predbežnú. Ide predovšetkým o otázky uvedené v ust. § 135 ods. 1 OSP.

V preskúmvanej veci odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní žalovaného proti uzneseniu o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie tohto konania, dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď návrh ako nedôvodný zamietol. Odvolací zhodne ako súd prvého stupňa má za to, že žalobca pri podaní návrhu o vydanie veci preukázal výpisom z obchodného registra (od podania návrhu k žiadnej zmene v zápise spoločnosti v obchodnom registri nedošlo) svoju aktívnu legitímáciu v tomto konaní a to aj vo vzťahu k štatutárnym zástupcom spoločnosti, ktorých legitímáciu žalovaný namieta. Z výpisu obchodného registra nepochybne vyplýva, že žalobca má procesné postavenie žalobcu a osoby, ktoré podpisovali plnú moc advokátovi na podanie návrhu, sú oprávnené konať za spoločnosť. Navyše v danom prípade súd prvého stupňa už raz prerušil na návrh žalovaného toto konanie uznesením č. k. 9C/41/2003-71 zo dňa 07. 05. 2003, právoplatným dňa 30.05.2003, až do právoplatného skončenia veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 45 Cb 56/1999, práve z dôvodu otázky posúdenia aktívnej legitímácie žalobcu v konaní o vydanie veci. Žalovaný odôvodňuje v poradí druhý návrh na prerušenie konania síce odkazom na iné konanie, do skončenia ktorého by mal súd toto konanie o vydanie veci prerušiť (vec vedená na OS Zvolen pod sp. zn. 7C/210/2013), ale dôvody pre prerušenie konania podľa §109 ods. 1 písm. b/ OSP sú totožné. Súd v tomto konaní prerušenie ktorého žalovaný navrhuje, sám posúdi otázku aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby o vydanie veci a rozhodnutie súdu vo veci OS Zvolen sp. zn. 7C/210/2013 nie je rozhodnutím v zmysle ust. § 135 ods. 1 OSP, ktorým by bol súd v tomto konaní viazaný. S poukazom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že návrh žalovaného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ OSP je nedôvodný pre neexistenciu prekážky postupu konania, pre ktorú by musel súd obligatórne toto konanie prerušiť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.